

ved at se i forhold til andre, og den diskussion har vi jo været inde på.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Der er et, jeg ved ikke, om det er et ordsprog, men i hvert fald en sætning, der lyder: »Hvis manuskriptet er tyndt, så hæv stemmen.«

Når man lytter til Venstres påtagede sociale indignation, så synes jeg, Venstres ordfører skulle give os en forklaring på, hvor den sociale indignation bliver af, når man ser på Venstres finanslovsforslag, hvor man i forhold til unge ledige lægger op til besparelser i størrelsesordenen 400 mio. kr., der især vil ramme unge forsørgere mellem 25 og 30 år.

Og lad mig så i øvrigt sige som et godt råd: Regeringen har fremsat det her forslag som et led i de samlede økonomiske overvejelser forud for finanslovforhandlingerne, og jeg synes måske, man skal være lidt forsigtig med at tordne imod overvejelser om at få den samlede økonomi til at hænge sammen, hvis man senere ender med at måtte stemme for noget, der minder om det her.

Så vil jeg gerne kommentere rosen for dele af forslaget og eftersætningen: »Det er sjældent, der er grunde til at rose regeringen.« Hvis jeg ikke tager meget fejl, er det et sted mellem 80 og 90 pct. af de love, der gennemføres her i Folketinget, som Venstre sammen med regeringen stemmer for.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil ikke anfægte hr. Jens Vibjergs tal, at 80 pct. af de erhvervsdrivende holder uforskyldt op, men jeg skulle hilse og sige – men det har man aldrig nogen sinde haft forståelse for i Venstre – at der er en stor gruppe ledige, der også holder uforskyldt op på deres arbejde og løber ind i de her 5 ugers karantæne. Det er bare meget, meget vanskeligt at konstatere, og det burde man tænke over i Venstre.

I skulle skamme jer at stå her på den måde, for at sige det rent ud. Der er i tusindvis af ledige, der igennem årene er blevet tvunget til uforskyldt at holde op, og så er hammeren faldet med 5 ugers karantæne. Og det har aldrig nogen sinde været nok for Venstre. Den ene gang efter den anden har man fremsat forslag om, at det skulle være endnu vanskeligere at få dagpenge, efter at man uforskyldt er blevet tvunget ud i en egen opsigelse, og hvor det

mere eller mindre har været uforskyldt, skulle det være endnu vanskeligere at generhverve dagpengene.

I kan ikke være det bekendt!

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, at den snak om ligestilling af forskellige parter med meget forskellige vilkår er ret forplumrende, men jeg glæder mig i meget høj grad til at citere fra hr. Jens Vibjergs ordførertale i dag, når Venstre nu fremlægger sin politik om afkortning af dagpengeperioden med et år, for der har vi jo præcis den samme situation: Mennesker, der fuldstændig uforskyldt er kastet ud i en social situation; de er måske gået fra hus og hjem; de er i en ulykkelig situation; de har mistet det arbejde, de holdt af osv., osv.

Men dér finder man det altså yderst rimeligt, man synes, det er i orden at afkorte en dagpengeperiode, et forsørgelsesgrundlag, som folk ikke har haft nogen mulighed for at skaffe sig på anden måde.

Jeg glæder mig til at citere fra den ordførertale med den indignation, der er blevet udvist i dag over for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kommer næsten til at trække på smilebåndet, når hr. Ole Vagn Christensen snakker om tilskud til erhvervslivet, for er der noget, regeringen er kendt for i alle kredse, så er det, at den opfinder den ene afgift efter den anden, den ene byrde efter den anden, som i den grad forringer vores konkurrenceevne og beskæftigelse, så man derfor må have folk på passiv forsørgelse.

Så til ministeren, der ligesom vil anfægte det omkring de unge forsørgere: Jeg skal ikke sige så meget om det, for jeg ved jo godt, at ministeren inderst inde godt ved, at de selvfølgelig er dækket ind på samme måde som sidst, da vi lavede unge-indsatsen, så de kommer ikke i klemme i de forslag, vi har lagt frem i vores finanslov.

Så siger ministeren også, at Venstre nok stemmer for 80 pct. af de lovforslag, der går igennem Folketinget. Ja, det skal nok passe, men for mange af dem gælder det, at vi har måttet kæmpe med næb og kløer for at få dem til at blive nogenlunde anstændige, så vi kunne stemme for dem.